

РЕШЕНИЕ

№ 7567

гр. София, 30.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10358** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, вр. с чл. 186, ал. 4 ЗДДС.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], р-н С., ул.В., № 1, ет.5, ап.16, представлявано от управителя М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], против Заповед за прилагане на ПАМ № ФК –С696-0458631/08.10.2020г. на началника на Отдел "Оперативни дейности" – С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция за приходите.

С жалбата се иска от съда да постанови отмяна на заповедта по съображения за издаването ѝ в нарушения на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Заповедта е издадена във връзка с извършена на 01.10.2020г. проверка от служители на орган по приходите при главна дирекция ЦУ на НАП в търговски обект – Баничарница, находяща се на [улица], стопанисван от жалбоподателя и констатирано нарушение за неиздаване касов бон за извършена продажба на стоки – 1 бр. кока кола, 1 брой минерална вода и 1 брой кашкавалка на стойност 3,80 лева, и след изборяването на фактическата наличност в касата на обекта е установена такава в размер на 1020,67 лева, а разчетената касова наличност от ФУ е в размер на 201,20 лева. Установената разлика в касовата наличност е в размер на 819,47 лева, представляваща въвеждане на пари в касата, което не е отразено чрез операциите на фискалното устройство на обекта. Твърди се, че причината за несъответствие е наличие на сума, намираща се в обекта, които са предвидени за покриване на разходи

и задължения, произтичащи от текуща дейност и погасими в рамките на деня – сумата от 600,00 лева за наем, 243,44 лева за зареждане на търговски обект и 24,00 лева за извършване на текуща покупка на консумативи, за които суми е приложил към жалбата доказателства, приети от съда.

Счита, че наложената ПАМ е прекомерна и не съответства на извършеното нарушение, като налагането ѝ не отговаря на нито една от целите на ПАМ, закрепени в закона. Според жалбоподателя, запечатването не би довело до предотвратяване или преустановяване на нарушението, за което е издадена заповедта, тъй като то е извършено към момента на установяването му. Излага и съображения защо конкретната мярка не би довела до предотвратяване или отстраняване на вредните последици от конкретното или други нарушения от същия вид. Твърди се, че мотивите в обжалваната заповед, касаещи срока на мярката са общи и абстрактни. В ход по същество на делото поддържа жалбата като моли да бъдат приети от съда представените доказателства с жалбата, както и тези към административната преписка. Не сочи нови доказателства.

Ответникът – началник отдел Оперативни дейности – С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция по приходите, чрез процесуалния си представител в о.с.з. и писмен отговор до съда от 04.11.2020 г., оспорва жалбата изцяло като претендира неоснователността ѝ. Претендира правилност и законосъобразност на заповедна на основанията по АПК. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са приети доказателства по административната преписка, както и представените такива с жалбата.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е с дата – 19.10.2020 г., от което и предвид датата на връчване на заповедта – 09.10.2020 г., съгласно чл. 186, ал. 4 ЗДДС и чл. 149, ал. 1 АПК е подадена в срок.

По фактите съдът приема следното:

Със заповед за налагане на ПАМ № ФК – С696-0458631/08.10.2020 г. на началник – отдел "Оперативни дейности" – С., при Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП – С., на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а", във вр. с чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с извършено нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н – 18/2006 г. на МФ, е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) "запечатване на търговски обект – баничарница, находяща се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], с[ЕИК] и забрана на достъпа до него, за срок от 14 дни, поради извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от същия закон. Органът е приел, че нарушението е установено и се потвърждава от приложените с административната преписка доказателства –Протокол за извършена проверка № 0458631/01.10.2020 г., дневен финансов отчет и КЛЕН.

От фактическа страна в мотивите на заповедта е прието, че нарушението е извършено на 01.10.2020 г. и се изразява в неиздаване на касов бон за продажба от ЕКФП на стойност от 3,80 лв., като фискалното устройство се е намирало в търговския обект. Посочено е, че контролна покупка била извършена от проверяващите преди

легитимация и на стойност 3, 80 лв., но не бил издаден фискален бон, като сумата е платена от страна проверяващия Б. И. на длъжност - инспектор по приходите.

Органът е направил извод, че дружеството има задължението по чл. 3, ал. 1 на Наредба Н – 18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, а от фактическите констатации - че дружеството не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажбата, с което е изпълнен състава на чл. 118, ал. 1 ЗДДС във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС.

В заповедта са изложени мотиви относно продължителността на ПАМ като са посочени правни съображения, сред които и, че неспазването на задължението за издаването на касова бележка винаги води до негативни последици за фиска. Сочи, че продължителността на срока е определена с оглед начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние и индиректно със степента на неговата обществена опасност, тази връзка е посочено, че в конкретния случай нарушителят отдавна извършва търговска дейност и е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организация на същата. Срокът на ПАМ се сочи и като съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца.

Още органът е приел, че с оглед вида на вредата, която се цели да се предотврати с ПАМ и на обстоятелствата – организацията в обекта, наложената ПАМ не засяга права и законни интереси в по – голяма степен от най – необходимото за целта.

Органът е посочил, че целта на ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в конкретния обект, прекият резултат е правилното отчитане на дейността, а индиректният недопускане на вреда за фиска, за извършване на промяна дейността е необходим срок, като органът счита, че определения размер е подходящ.

По преписката е приложен и протокола за установеното при извършената проверка - № АА № 0458631/01.10.2020 г., издаден на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от ДОПК, както и посочените в оспорената заповед други доказателства, цитирани по – горе. Видно от протокола, има несъответствие на фактическата касова наличност и отчетените продажби за деня до проверката – разлика от 819, 47 лв. Посоченото, макар и да не съставлява изрично фактическо основание, обосновоало извода за допуснато нарушение на задължението за регистриране и отчитане на продажбите, съставлява обстоятелство, относимо към начина на организиране на отчетността в търговския обект, съответно относимо към целта и срока на ПАМ.

За компетентността на издателя на заповедта за ПАМ, е служебно известна заповед № ЗЦУ – ОПР – 16/17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП. Представена е и заповед за заеманата длъжност от издателя на заповедта.

В хода на съдебното производство са приети представените от жалбоподателя писмени доказателства – копия от фактура №[ЕГН]/01.10.2020г. за сумата от 600,00 лева, фактура № 278737/01.10.2020г. за сумата от 243,44 лева и фактура № [ЕГН]/01.10.2020г. за сумата от 23.95 лева, която разлика в касата на търговския обект се покрива от тях.

В Протокола за извършена проверка, продавач-консултанта не дава обяснение, за причините поради които не е издал касов бон или касова бележка.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Съдът приема, че обжалваната по делото заповед е издадена от компетентен орган, предвид представената заповед №ЗЦУ- 1148/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП за предоставени правомощия на органи по приходите по чл. 186, ал. 1 ЗДДС, сред които по точка 1 са посочени и началниците на отдели "Оперативни дейности" в Дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на Националната агенция за приходите, каквато длъжност заема издателят на оспорената заповед. Предвид на това заповедта е издадена от компетентен орган.

Обжалваната по делото заповед е и материално – законосъобразна – относно вида на наложената ПАМ, предвид обстоятелството, че действително от данните по делото следва, че дружеството не е спазило задължението си да издаде документ за продажбата на стока – 1 кока кола, 1 минерална вода и 1 кашкавалка на обща стойност 3, 80 лв., като плащането е прието от продавач-консултанта С. К..

Правилно е прието в заповедта, че е изпълнен състава на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС – неизпълнение на задължението за отчитане на продажбите и конкретно във връзка с чл. 3, ал. 1 от Наредба Н – 18/2006 г. В тази връзка следва да се посочи, че текстът на наредбата не въвежда различни задължения, противното би противоречало на законовата делегация по чл. 118, ал. 4 ЗДДС, която норма изчерпателно определя приложното поле на подзаконовия акт и изключва въпроси, уредени в закона. Такъв е случаят по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, която норма определя задължение за всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обекти чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговска дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. В случая не е спорно, че в търговския обект на дружеството се е намирало работещо фискално устройство, отговарящо на изискванията по наредбата, в която са установени изискванията за устройствата, а конкретно цитираната разпоредба – чл. 3, ал. 1 от Наредбата, еднозначно определя, че за процесната покупка е следвало да бъде издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство.

Предвид на данните за неотчетена продажба, то законосъобразно е наложена санкцията по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС. Изводите на органите по приходите са потвърдени от представените КЛЕН и дневен отчет, както и от описа на парите в касата и констатираното различие между отчетени и фактическа наличност. По чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "г" е предвидена ПАМ запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок "до 30 дни".

В мотивите на оспорената заповед са изложени правни и фактически съображения за конкретния размер на срока на действие на ПАМ, при положение, че 14 дни е около средния размер на предвидения в закона максимален срок за действие на мярката. Видно от съдебната практика, този срок обичайно се определя за ПАМ като процесната. Въпреки това, съдът като споделя изложените от органа съображения, относими към целта на ПАМ като процесната – да даде възможност на търговеца да организира дейността си по начин, който позволява спазването на закона – задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като така се постига целта да се преустанови извършването нарушение като процесното, същевременно мярката способства и да се

предотврати избягването на данъчно облагане чрез неотчитане на продажби.

Посоченото в мотивите на заповедта се потвърждава от приложените по делото доказателства, че при 1 продажба на стока на 1 бр. кока кола, 1 бр. минерална вода и 1 бр. кашкавалка на обща стойност 3,80 лв., платени в брой, не е издаден фискален касов бон от работещото в обекта фискално устройство, което обстоятелство наред с установената по време на проверката положителна разлика между фактическата касова наличност и тази по отпечатания дневен финансов отчет в размер на 819,47 лв., са обстоятелства за организацията на работа и отчетността в обекта. Проверката е протоколирана на дата 01.10.2020 г. в 12:16ч., като констатациите на проверяващите са описани в протокола, на който органът се е позовал. В този смисъл са налице изложени мотиви за създадена организация на работа, която позволява част от оборота да не се отчита през фискално устройство, както и че е индикация за трайно отклонение от спазване на данъчното законодателство, което от своя страна е основание за преценка на поведението на задълженото лице и обосновава преценката за срока на мярката. Представените от жалбоподателя доказателства – фактури за извършени плащания, оправдаващи голямата разлика между касовата наличност и тази между отпечатания дневен отчет, в случая не могат да бъдат приети, като оправдаващи документи, тъй като Фискалното устройство, въведено в експлоатация в търговския обект, притежава функциите "служебно въведени" и "служебно изведени", които търговците са длъжни да използват за обозначаване на промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) извън продажбите съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18.

Предвид на подробните съображения, изложени в мотивите на обжалваната заповед, срокът на ПАМ е обоснован. Срокът на мярката е обоснован с възможността задълженото лице да организира дейността си по отчитането на продажбите по начин, който не нарушава закона.

Преценката за налагането на ПАМ е обективна, достатъчно е да бъде установено неизпълнение на задължението, посочено в заповедта и предвидено като основание за налагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС.

Изложеното не обосновава извод за нарушаване от страна на административния орган на процесуалните правила и целта на закона при определяне на продължителността на ПАМ. Въз основа на описа на касовата наличност и дневния фискален отчет от 01.10.2020 г., се доказва по делото, че действително е съществувала голяма разлика между касовата наличност – в повече от отчетените суми по дневния финансов отчет към момента на проверката. Следователно, организацията на работа в търговския обект не съответства на изискванията на закона.

Начинът на постигането на целта на ПАМ е определен от законодателя – чрез запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за определен период, поради което органът е обвързан да наложи ПАМ при констатирано нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Според обстоятелствата и с оглед да се постигне целта, за която се налага, органът следва да прецени единствено срока на мярката. В случая от данните по делото не следва, че целта на процесната ПАМ би се постигнала за по – кратък срок или прекомерно ограничава и нарушава правната сфера на дееца. Изложеното обуславя и извод, че процесната ПАМ не противоречи на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК.

Неотносими към наложената ПАМ са възраженията в жалбата за липса на влязло в сила наказателно постановление, с което да се установи нарушението. По силата на

чл. 186, ал. 1, т. 1, б.: а" ЗДДС, ПАМ се налага, независимо от предвидените глоби и имуществени санкции, поради което наличието на правни и фактически основания за ПАМ в настоящото производство се преценяват независимо от тези за търсене на административно – наказателна отговорност. Целите на производството по Глава втора, Раздел III, "Принудителни административни мерки" и то по Глава трета "Производство по установяване на административни нарушения, налагане и изпълнение на административните наказания" от Закона за административните нарушения и наказания са различни и независими една от друга, поради което не представлява условие за налагане на принудителната мярка влязло в сила наказателно постановление за административно нарушение.

Неоснователни са и оплакванията в жалбата относно възпрепятстване приложението на разпоредбата на чл. 187, ал. 4 ЗДДС, тъй като смисълът на посочената норма е да насърчи събирането на наложените поради административни нарушения глоби и имуществени санкции и тази разпоредба няма нищо общо с предпоставките за налагане или отмяна на процесната принудителна мярка. Санкционираното лице не е възпрепятствано да заплати санкцията изцяло и да предприеме съответни действия, предвидени в същата норма.

Не може да се приеме маловажност на нарушението, предвид ниската стойност на контролната покупка 3,80 лв. От една страна органите по приходите не разполагат с възможност да извършват контролни покупки на висока стойност, а и видно от разпечатания за същия ден КЛЕН и дневен финансов отчет, сумата от 3,80 лева не е отразена, а разликата и между касовата наличност е от 819.47 лева. От друга страна, чл. 118, ал. 1 ЗДДС изисква всяко регистрирано и нерегистрирано по закона лице да регистрира и отчита всяка извършена от него продажба в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, независимо от стойността на продажбата.

Съдът на основание правомощието си по чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК да извърши служебна проверка на оспорената заповед на всички основания за оспорване, предвидени в закона, намира, че обжалваната заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода на правния спор, искането на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде разгледано. Приложим, на основание чл. 144 АПК, е чл. 78, ал. 8 ГПК, която разпоредба предвижда, че в полза на юридически лица се присъжда и възнаграждение, ако са били защитавани от юрисконсулт, а размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Разноски следва да се присъдят в размер на 100 лв., предвид обстоятелството, че предметът на делото не разкрива фактическа и правна сложност, в това число в сравнение с други дела със същия предмет, съгласно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната

помощ, към която норма препраща чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание изложеното и чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], р-н С., ул.В., № 1, ет.5, ап.16, представлявано от управителя М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], против Заповед за прилагане на ПАМ № ФК –С696-0458631/08.10.2020г. на началника на Отдел "Оперативни дейности" – С. в Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [община], р-н С., ул.В., № 1, ет.5, ап.16, представлявано от управителя М. Д. Д., ЕГН [ЕГН], да **ЗАПЛАТИ** по сметка на Национална агенция за приходите, Централно управление, Главна дирекция "Фискален контрол" – С., сумата от 100 (сто) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: